

Van Expo 58... with love

François Van Kerckhoven

Van Expo 58...
with love

Witsand Uitgevers

Inhoud

Inleiding	5
De Wereldtentoonstelling van 1958 in Brussel	7
1. Grenzeloze opbouwliefde	11
2. Oostenrijkse expoliefde	23
3. Limburgse hostessenliefde	33
4. Verliefde redacteur	39
5. Luchtvaartliefde	61
6. Een Canadees expohuwelijk	75
7. Hongaarse dansliefde	83
8. Liefde in de pousse-pousse	91
9. Verloren expoliefde uit Argentinië	105
10. Expoliefde aan de keukentafel	119
11. Zwitsers liefdesverdriet	131
12. Een onverwachte liefde op de Expo	141
13. Expoliefde op het eerste gezicht	151
14. Verliefd naar de Expo	163
15. Hernieuwde expoliefde	175
16. Een onverwachte huwelijksreis	191
17. Een verjaardagscadeau	199
18. Twee Nederlanders op huwelijksreis	207
19. Expowafelliefde	223
20. Liefde voor de exponacht	231
Tot slot	254

Inleiding

Voor veel bezoekers zal de Wereldtentoonstelling van 1958 in Brussel een mooie herinnering blijven. Voor oud-medewerkers aan de Expo is het meestal een mijlpaal in hun leven. Voor zij die op de Expo de liefde vonden was het in vele gevallen een van de mooiste gebeurtenissen uit hun leven.

Dit boek heb ik geschreven om een aantal van deze mooie liefdesverhalen voor het nageslacht te bewaren. Ik heb daarbij volop gebruikgemaakt van wat we ‘mondeline geschiedenis’ noemen. De mensen die het zelf meemaakten komen hier aan het woord. Soms gaan de verhalen over liefde op het eerste gezicht, soms over een gemis aan liefde, tijdens de wekenlange afwezigheid van een partner die op de Expo moest werken. Niet alle love story’s kennen een happy end.

Alle verhalen worden geïllustreerd met foto’s uit het familiealbum van de perso(o)n(en) over wie het verhaal gaat. En soms zijn ter verduidelijking foto’s uit het archief van de auteur gebruikt.

Het was niet mijn bedoeling om een roman te schrijven, wel om een nog niet eerder beschreven aspect van de Expo te vertellen. De verhalen hebben één rode draad en die heet ‘liefde’.

Ze brengen het gevoel tot leven dat in heel wat huiskamers op gezellige momenten bij het haardvuur nog vaak wordt verwoord als: ‘Weet je nog, de Expo in 1958 in Brussel, toen opa en oma elkaar tegenkwamen en daar verliefd werden op elkaar?’

*De auteur,
François Van Kerckhoven*

De Wereldtentoonstelling van 1958 in Brussel
trok ruim 42 miljoen bezoekers.

De Wereldtentoonstelling van 1958 in Brussel

Expo 58 was een mondiaal gebeuren. Na vele jaren van oorlog en heropbouw bracht de Expo mensen in vrede bij elkaar op de Heizelvlakte in Brussel. Een vijftigtal landen pootte er een gebouw neer dat hun natie weerspiegelde en waarin ze hun kunnen op alle mogelijke manieren demonstreerden. Ieder land pakte uit met zijn verwezenlijkingen, uitvindingen en vaardigheden. De contrasten tussen de verschillende landen konden niet groter zijn. In het Russisch paviljoen stonden grote machines, tractoren, vracht- en andere wagens. In het paviljoen van de Verenigde Staten van Amerika werd het dagelijkse leven geëvoceerd. De twee paviljoenen had men naast elkaar geplaatst, alleen van elkaar gescheiden door het paviljoen van de Arabische Staten. Tegenover de beide grootmachten stond het complex van het Vaticaan, met de welluidende naam 'Civitas Dei'. Nederland presteerde het om een evocatie van het Deltaplan te brengen. Met open mond keek de bezoeker naar de waterpartij met golfslag die de kracht van het bonkende water verbeeldde. Duitsland zette schoorvoetend zijn typische gerechten in de kijker en Groot-Brittannië plantte naast een industrieel gedeelte ook drie aaneengesloten piramides neer. Frankrijk hield het dan weer bij een paviljoen dat werd opgehangen aan een tientallen meter hoge piek.

Er waren niet alleen de grote paviljoenen. Sommige landen hadden een meer bescheiden optrekje geplaatst. De meest opvallende constructie was toch wel het tempeltje van Thailand, dat eenzaam in een vlakte stond. Opmerkelijk waren verder ook de deelnames van landen als Cambodja, Uruguay en Venezuela.

Naast de buitenlandse afdeling kon de bezoeker ook terecht bij de internationale instellingen, die stuk voor stuk een eigen paviljoen hadden gebouwd. Deze afdeling werd zelfs bedacht met een eigen inkompoort, die de toepasselijke naam droeg 'Porte Mondial' of 'Wereldpoort'.

Even verderop zag de bezoeker de Congolese driehoek, die in zeven paleizen een beeld trachtte te brengen van het leven in de Congolese kolonie. Tussen de paviljoenen waren tropische tuinen aangelegd om de bezoekers het gevoel te geven dat ze zich daadwerkelijk in de tropen bevonden. Naast de paviljoenen was er ook een Congolees dorp, waar inheemse bewoners de bezoekers lieten zien wat er dagelijks zoal gebeurde in dit soort van dorpen in het Congolese binnenland. Om de bezoekers uit de hutten te houden werden deze al vlug na de opening van de Expo van een omheining voorzien.

Het grootste deel van het terrein werd echter ingenomen door de Belgische industrie, die in 53 groepen alle mogelijke industrieën liet zien aan de bezoeker. Hiervoor waren speciaal enkele tijdelijke gebouwen opgetrokken, maar het grootste gedeelte van deze groepen vond men in de reeds bestaande Heizel-paleizen. Commercieel België toonde zich gegroepeerd bij de Esplanade, met eigen paviljoenen, en tussenin een Vier seizoenen-tuin en een Moderne tuin.

Paradepaardje van de Universele Wereldtentoonstelling was de 165 miljard keer uitvergroete ijzermolecule van de hand van ingenieur André Waterkeyn. Deze op zijn kop gezette constructie werd ondersteund door drie poten omwille van de stabiliteit en kreeg de naam 'Atomium' mee.

Voor de feestvierders en gezelschapsdrinkers was er 'Vrolijk België', een uit hout, gips en karton opgetrokken reproductie van bestaande middeleeuwse gebouwen uit de grote kunststeden van het land. In deze gebouwen waren herbergen, cabarets en andere dansgelegenheden gevestigd. Het was een dorp waar het bier en andere dranken vlot over de toonbank gingen. Eén café presteerde het om een superomzet te realiseren van 52 000 flesjes bier in een weekend.

Voor de kermisliefheders was er nog het attractiepark met kermismolens en andere attracties, waar je in het schiet- of ballenkraam altijd prijs had.

In deze mondiale omgeving was het dat sommige bezoekers hun langgezochte liefde vonden of die verloren. Medewerkers werden soms zes of meer maanden gescheiden van hun geliefde. Het duurde lang voor zij hun lief weer in de armen konden sluiten. Voor anderen was dat niet weggelegd. Zij bleven op de Expo achter met een kater. Soms ook kwam de liefde geheel onverwacht...

Door de jaren heen zijn veel verhalen verteld over Expo 58, maar over hoe mensen op de Expo de liefde vonden of verloren is weinig of niets geschreven. Het zou zonde zijn als deze verhalen verloren gingen voor het nageslacht.